

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.100/2013/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Demeter Lajos ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a alperes neve ügyvezető által képviselt alperes neve (alperes címe) I. r., a Lascsik & Vass Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: Dr. Vass Gellért ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) II. r. és alperes neve (alperes címe) III.r., a alperes neve (alperes címe) IV. r., a Dr. Incze András Péter ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) V. r., az ifj. Dr. M.I. felszámolóbiztos (felszámolóbiztos címe) által képviselt alperes neve „f.a.” (alperes címe) VI. r. és az elsőfokú eljárásban Sz.A. ügyvezető, a másodfokú eljárásban a Georgi-Földvári-Oláh Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Földvári Attila ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) VIII. r. alperesek ellen szerződések hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében, a Miskolci Törvényszék 2012. szeptember 19. napján kelt, 23.G.40.057/2012/20. számú ítélete ellen a II., III. r. alperesek részéről 24., az V. r. alperes részéről 25., a VIII. r. alperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja.

A felperesnek a II-III. és IV. r. alpereseknek az I. r. alperes törzstőke emelésére vonatkozó 2009. július 21-ei megállapodása felperes irányában való hatálytalanságának a megállapítására irányuló keresetét elutasítja, és erre tekintettel mellőzi az I-V. r., valamint a VIII. r. alperesek tűrésre kötelezését.

Mellőzi a felperesnek a II. és III. r. alperesek között 2009. május 22. napján létrejött ingatlan adásvételi szerződések hatálytalanságának megállapítására irányuló kereseti kérelme tekintetében a II. r. alperes tűrésre kötelezését, míg a felperesnek a II-III. r. alperesek között a II. r. alperesnek az A. Kft-ben lévő 80 %-os üzletrésének átruházása tárgyában 2009. május 18. napján létrejött szerződés felperessel szembeni hatálytalanságának megállapítására irányuló kereseti kérelme tekintetében mellőzi a II. és VI. r. alperesek tűrésre kötelezését.

Mellőzi az I-II-III-IV-V-VI. és VIII. r. alperesek egyetemleges kötelezését 4 083 890 Ft elsőfokú perköltség megfizetésére, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg személyenként az I-II-III-IV. és V. r. alpereseknek 1 270 000 (Egymillió-kettőszázhetvenezer) Ft elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a II-III. r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 1 143 000 (Egymillió-egyszáznegyvenháromezer) Ft elsőfokú perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a tűrésre kötelező rendelkezésekből mellőzi az „ennek, valamint” kitélt.

Megállapítja, hogy a II-III. r. alperesek és a felperes a másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy felhívásra fizessen meg az államnak 1 300 000 (Egymillió-háromszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, és megállapítja, hogy 1 200 000 (Egymillió-kettőszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az V. és VIII. r. alpereseknek személyenként 365 500 (Háromszázhatvanötezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint a felperesi társaság végezte el a ...-i A.H. kivitelezési munkáit az A.K. Kft-vel, mint megrendelővel 2006 novemberében kötött vállalkozási szerződés alapján.

A megrendelőnek - akinek egyszemélyi tulajdonosa a II. r. alperes volt - 203 376 511 Ft vállalkozói díjtartozása maradt fent a felperessel szemben.

A H. Kft. az A.K. Kft-ből történt kiválással jött létre, és szintén a II. r. alperes kizárólagos tulajdonában állt.

Az Országos Cégnyilvántartás adatai szerint az I. r. alperesi társaság tagjai jelenleg a II., VIII. r. alperes, valamint a W. Kft., de korábban tagjai voltak a III., IV. és V. r. alperesek is.

A felperes a vállalkozói díj megfizetése iránti igényét a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság előtt G.40.262/2008. szám alatt folyamatban volt perben a II. r. alperes mindkét cégével szemben érvényesítette. A peres eljárás alatt a megyei bíróság pénzkövetelés biztosítását rendelte el.

A II. r. alperes arra törekedett, hogy a felperessel peren kívül megállapodjon. Ennek érdekében 2009. február 3. napján Dr. S.M. ...-i közjegyző előtt közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatban a III. r. alperes az A.K. Kft. képviselőjében tartozáselismerő nyilatkozatot tett a felperes felé fennálló, összesen 222 933 031 Ft összegű tartozásra vonatkozóan, és vállalta, hogy 2009. április 30. napjáig azt egyösszegben megfizeti.

A II. r. alperes, mint magánszemély és úgysis, mint a H. Kft. ügyvezetője egyetemlegesen készfizető kezességet vállalt a tartozás megfizetéséért.

A II. r. alperes kötelezettséget vállalt arra is, hogy a készfizető kezesi felelősség fennállása alatt nem idegeníti el és nem terheli meg az A.K. Kft-ben, a H. Kft-ben és az I. r. alperesi Kft-ben lévő üzletrészeit.

A felperes és a II. r. alperes között 2009. február 3. napján közjegyzői okiratba foglalt vételi jogot alapító szerződés is létrejött, amely szerint abban az esetben, ha a fenti tartozáselismerő nyilatkozatban és készfizető kezességvállaló szerződésben meghatározott 2009. április 30-ai fizetési határidő eredménytelenül telik el, a felperes javára vételi jog nyílik a II. r. alperesnek az I. r. alperesi társaságban meglévő 20 900 000 Ft névértékű üzletrésze, amelynek ellenértékét a felperesnek a tartozáselismerő nyilatkozatban meghatározott teljes követelése összegével azonosan fogadták el.

A 2009. április 30-ai határidő eredménytelen elteltét követően a felperes bírósági végrehajtást kezdeményezett a III. r. alperes és a készfizető kezesek ellen.

A II. r. alperes a H. Kft-ben lévő üzletrészt felosztotta, abból 100 000 Ft névértékű üzletrészt 2009. április 18. napján csere útján, 400 000 Ft névértékű üzletrészt pedig adásvételi útján átruházott.

A II. r. alperes a VI. r. alperesben lévő 400 000 Ft névértékű üzletrészt a III. r. alperesre ruházta át 2009. május 18. napján.

Az I. r. alperesi Kft. tagjai a 2009. július 21. napján megtartott taggyűlésen döntöttek a törzstőkének 21 000 000 Ft-ról 486 880 000 Ft-ra történő felemeléséről. A 465 880 000 Ft összegű új törzsbetétet a IV. r. alperes szerezte meg, aki ennek fejében apportként elismert követelést szolgáltatott. A II. és III. r. alperesek az apport értékét külön nyilatkozatban elfogadták.

A IV. r. alperes a 465 880 000 Ft névértékű üzletrészt 2009. július 28. napján 18 000 000 Ft vételáron értékesítette III. r. alperesnek, aki 2009. szeptember 23. napján 20 000 000 Ft-ért azt tovább adta azt V. r. alperesnek. Az V. r. alperes pedig 2011. február 11. napján átruházta az üzletrészt a VIII. r. alperesre.

A II. r. alperes a III. r. alperessel 2009. május 22. napján megkötött adásvételi szerződéssel eladta a III. r. alperesnek a ...-i .../2., .../1., 2., .../1., 2., ..., ..., .../2., ..., ... és ... hrsz. alatt felvett „szőlő” művelési ágú ingatlanokat, valamint a ..., ... és .../2. hrsz-ú „parlag” művelési ágú ingatlanokat, összesen 2 091 000 Ft vételárért.

A szerződés 2.) pontjában az eladó tájékoztatta a vevőt arról, hogy az adásvétel tárgyát képező ingatlanokon az I. r. alperes saját költségén szőlőültetvényt telepített, és a területek az I. r. alperes tartós használatában vannak.

Az átruházott ingatlanok jelenleg is a III. r. alperes tulajdonát képezik, de azokra különböző jogosultak javára jelzálogjogok vannak bejegyezve.

A II. r. alperes 2010. március 3. napján értékesítette a B. Zrt-ben meglévő 150 db, egyenként 100 000 Ft névértékű (összesen 15 000 000 Ft névértékű) törzsrészcédulát 133 333 000 Ft vételárért a per korábbi VII. r. alperesére.

Az A.K. Kft. 2009. május 28. napja óta felszámolás alatt áll. A korábban kiválással létrejött H. Kft. a felszámolás időtartama alatt ismételtelen beolvadt a társaságba.

Az A.K. felszámolási eljárásában összesen 2,7 milliárd Ft összegben jelentettek be hitelezői igényt, amelyből a felszámoló 1 374 581 634 Ft-ot sorolt be a Cstv. 57. § (1) bekezdés b.) pontja szerinti kategóriába. Ide került a felperes jelzálogjoggal biztosított követelése is, amelyet utóbb a felszámoló átsorolt „f” kategóriába.

A felszámoló az adós egyetlen jelentősebb értéket képező vagyonát, a szállodát 1,2 milliárd Ft-ért értékesítette, ezért a felperes követelése a felszámolási eljárásban nem kerülhet kielégítésre.

A II. r. alperessel szemben indított végrehajtási eljárások eredménytelenek maradtak, a II. r. alperes munkabérére legközelebb 2013. május 13. napja után volt eszközölhető letiltás. A könyvszakértő a II. r. alperesnek az I. r. alperesi társaságban lévő üzletrésze értékét 9 840 000 Ft-ra becsülte. A II. r. alperes a házastársi vagyonközösséget megszüntető szerződés tartalma szerint mindösszesen 10 300 000 Ft értékű ingósággal rendelkezik, egyéb végrehajtás alá vonható vagyona nincs.

A II. r. alperes a mosonmagyaróvári ingatlanának 1/2-ed illetőségét a házastársára íratta, a más ingatlanaira vezetett végrehajtások, üzletrész lefoglalások eredménytelenek maradtak. A felperes követelése tehát sem üzletrészeiből, sem az A.K. Kft. felszámolási eljárása során befolyó összegekből, sem a II. r. alperes magánvagyonából nem elégíthetők ki.

A II. r. alperessel szemben tartozás fedezetének elvonása büntett miatt indult eljárás jelenleg csalás büntette miatt van folyamatban a Miskolci Törvényszék előtt.

A felperes a módosított keresetében kérte a II. r. alperes által kötött jogügyletek vele szembeni hatálytalanságának a megállapítását, azok fedezetelvonó jellege miatt az alábbiak szerint:

1.) Kérte annak megállapítását, hogy a II-III. és IV. r. alpereseknek az I. r. alperesi Kft. törzstőkéjének a felemeléséről szóló, 2009. július 21-ei megállapodása a felperesre nézve hatálytalan. Kérte az I-V. r., valamint a VIII. r. alperes kötelezését ennek, valamint annak is a túrására, hogy a II. r. alperes tartozása a II. r. alperes törzstőke emelés előtti mértékű üzletrészből végrehajtás útján kiegyenlítésre kerüljön.

2.) Kérte annak megállapítását, hogy a II-III. r. alperesek között 2009. május 22. napján létrejött 14 db tarcali termőföld ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződés a felperesre nézve hatálytalan.

Kérte a II. és III. r. alperesek kötelezését ennek, valamint annak a túrására, hogy a II. r. alperes tartozása ezen ingatlanokból végrehajtás útján kiegyenlítésre kerüljön.

3.) Kérte annak a megállapítását, hogy a II. r. alperes által 2009. május 18. napján a III. r. alperessel kötött, a VI. r. alperesben lévő üzletrésze átruházására irányuló szerződés a felperesre nézve hatálytalan. Kérte a II-III. és VI. r. alperesek kötelezését ennek, továbbá annak a túrására, hogy a II. r. alperes tartozása ezen üzletrészből végrehajtás útján kiegyenlítésre kerüljön.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I-IV. r. alperesek arra hivatkoztak, hogy az I. r. alperesi társaságban elhatározott törzstőke emelésre idegenvagyon bevonásával került sor, ezért ennek következtében sem az I. r., sem a II. r. alperes vagyona nem csökkent, a felperes követelésének kielégítési alapja nem került elvonásra. Mivel az apportálás követelésről való lemondást jelentett, ezzel csökkent a társaság kötelezettsége, ami azt is eredményezte, hogy a II. r. alperes üzletrészeének vagyoni értéke nőtt annak ellenére, hogy a társaságon belüli részesedések 94 %-ról 4,5 %-ra csökkent. Jelezte, hogy a vételi joggal terhelt üzletrész továbbra is a felperes rendelkezésére áll.

Állították, hogy az adásvételi szerződések nem voltak fedezetelvonóak. Utaltak arra is, hogy az ingatlanokat jelzálogjogok terhelik, ezért a felperes egyébként sem jutna a követeléséhez az érintett ingatlanokból.

Az V. r. alperes azzal védekezett, hogy ő a perben vitatott tulajdon- és vételi jogok megszerzése során jóhiszeműen, a közhiteles nyilvántartásokban bízva járt el. A II. r. alperestől, illetve az I. r. alperestől 2009. április 14. napján szerzett vételi jogot összesen 11 db tarczai ingatlanon. A vételi jogot alapító szerződés tartalmazta az ingatlant terhelő jogokat is.

A III. r. alperessel 2009. szeptember 23. napján kötött, az I. r. alperesben lévő üzletrészre vonatkozó üzletrész adásvételi szerződésben pedig az eladó nyilatkozott úgy, hogy az üzletrész per-, teher- és igénymentes.

Arra is utalt, hogy a II. r. alperes tulajdonát képező üzletrészre vételi jogot biztosító szerződés szerint a vételi jog 2010. május 1. napján lejárt, ezzel megszűnt az üzletrész fedezeti jellege.

A VI. és VIII. r. alperesek szabályszerű idézés ellenére a per tárgyalásain nem jelentek meg, írásbeli ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta, és ítéletével megállapította, hogy a II-III-IV. r. alpereseknek az I. r. alperes törzstőke emelésre vonatkozó, 2009. július 21-ei megállapodása a felperes irányában hatálytalan.

Kötelezte az I-V. r. és VIII. r. alpereseket ennek, valamint annak túrására, hogy a II.r. alperes tartozása a II. r. alperes törzstőke-emelés előtti mértékű üzletrészből végrehajtás útján kielégítésre kerüljön.

Megállapította, hogy a II-III. r. alperesek között 2009. május 22. napján megkötött, az ítélet rendelkező részében helyrajzi szám szerint meghatározott, összesen 14 db ...-i ingatlan vonatkozásában megkötött adásvételi szerződés a felperes irányában hatálytalan. A II-III. r. alpereseket ennek, valamint annak túrására kötelezte, hogy a II. r. alperes tartozása ezen ingatlanokból végrehajtás útján kielégítésre kerüljön.

Megállapította, hogy a II-III. r. alpereseknek a II. r. alperes A.H. Kft-ben lévő 80 %-os üzletrészenek átruházására 2009. május 18. napján kötött szerződése a felperessel szemben hatálytalan. Kötelezte a II-III. és VI. r. alpereseket ennek, valamint annak túrására, hogy a II. r. alperes tartozása ezen üzletrészből végrehajtás útján kielégítésre kerüljön.

Egyetemlegesen kötelezte az I-II-III-IV-V-VI. és VIII. r. alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 4 083 890 Ft perköltséget.

A törvényszék G.40.381/2009/8. számú, perfeljegyzést elrendelő végzését hatályon kívül helyezte. Az ítélet jogerőre emelkedést követően megkereste a Sz.-i Körzeti Földhivatalt a perfeljegyzés törlése érdekében.

Ítéletének indokolása szerint a perben az nem volt vitatott, hogy a 2009. július 21. napján megtörtént törzstőke emelés az adásvételi szerződések 2009. május 22. napján, és az üzletrész átruházási szerződés 2009. május 18. napján történt megkötése időpontjában a felperes követelése fennállt, az ingatlanok és az üzletrész pedig fedezetül szolgálhatott volna a felperesi követelés legalább részbeni kiegyenlítéséhez. Mindezen fedezetek elvonása pedig azt eredményezte, hogy lehetetlenné vált a felperesi követelés teljesítése.

A perben beszerzett végrehajtási iratok, illetve a felszámolási eljárás eredménye alapján pedig a II. r. alperes megmaradt vagyona nem nyújt fedezetet a felperessel szembeni tartozásra.

A végrehajtási iratok és a felszámolással kapcsolatos mérlegadatok tartalmát az alperesek sem vitatták, illetve nem volt olyan bizonyítási indítványuk, amely arra irányult volna, hogy a II. r. alperesnek van olyan végrehajtás alá vonható vagyona, amelyekből a felperes kielégítést kereshetne.

Az elsőfokú bíróság megállapította azt, hogy a II. r. alperes által megkötött jogügyletek fedezetelvonó jogügyletek voltak.

A 2009. február 3. napján kelt közjegyzői okirat tartalma alapján megállapítható, hogy a II-III. r. alperesek tudtak a felperesi követelésről és arról, hogy annak fedezetét képezi a II. r. alperesnek az A.K. Kft-ben, a H. Kft-ben, és az I. r. alperesi Kft-ben lévő üzletrésze.

Az elsőfokú bíróság - szemben az I-IV. r. alperesek hivatkozásával - úgy értékelte, hogy a II-III-IV. r. alperesek által végrehajtott törzstőke emelés eredményeként a II.r. alperes üzletrésze mértéke 4,2 %-ra csökkent, azaz gyakorlatilag elértéktelenedett, figyelemmel arra is, hogy a törzstőke emelés olyan követelés apportálásával történt, amely követelést annak jogosultja, az opciós jog gyakorlása esetén egyébként is elengedett volna.

Az elsőfokú bíróság kifejtette azt is, hogy a felperes által fedezetül elfogadott, a 99,6 %-os üzletrészre adott opciós vételi jog a 2007. évi mérlegadatok alapján arányban volt a felperes 203 000 000 Ft-os követelésével, ugyanakkor a 2009. évi mérlegadatok szerint az akkora 4,3 %-os mértékűre csökkent üzletrész már csak kb. 30 000 000 Ft-ra nyújtott fedezetet.

A II-III-IV. r. alperesek összefonódására tekintettel a rosszhiszeműsége fennálló törvényi vélelmet pedig az alperesek a perben nem döntötték meg.

Az elsőfokú bíróság ugyancsak megállapíthatónak találta a II-III. r. alperesek rosszhiszeműségét a II. r. alperesben meglévő üzletrész értékesítése során is, mivel álláspontja szerint a szerződés hatálytalansága megállapításának nem feltétele az, hogy a felperes éljen is a vételi jogával.

Az elsőfokú bíróság a II-III. r. alperesek között létrejött, az ingatlanokra vonatkozó adásvételi szerződések kapcsán a szerződések színlelt jellegét nem állapította meg, mivel az adásvételi szerződés szerint továbbra is fennmaradó bérleti szerződésekből a III. r. alperesnek jövedelme származott volna, ennek érdekében kötötte meg a visszerhes szerződést, a II. r. alperes pedig pénzhez jutott a tartozás fedezetéül szolgáló ingatlanok vételárából. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ezen szerződések tekintetében is megállapította a fedezetelvonás kritériumainak a fennállását.

A pervesztes alpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése, és a 82. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes perköltségének megfizetésére, a pertárgyértéket a felperes által megjelölt összegben (20,9 millió Ft + 18 millió Ft + 18 millió Ft + 20 millió Ft), mindösszesen 76,9 millió Ft összegben vette figyelembe.

Az ítélet ellen a II-III. r., az V. r. és a VIII. r. alperesek nyújtottak be fellebbezést, és a felperes csatlakozó fellebbezést is előterjesztett.

A II-III. r. alperesek az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperes kereseti kérelmének teljes körű elutasítását kérték a felperes perköltségben történő marasztalása mellett.

Fellebbezésükben előadták, hogy a VI. r. alperest a II. és III. r. alperesek a 2009. február 3. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozat és vételi jogot alapító szerződés aláírását

követően alapították 500 000 Ft törzstőkével, ezért ezt a felek nem határozhatták meg a felperesi követelés biztosítékeként.

A VI. r. alperes tevékenységi köre kizárólag az A.H. működtetése volt, a társaság vagyonnal nem rendelkezett, csupán a működtetéssel kapcsolatos adminisztratív feladatokat látott el, vagyoni értékkel nem bírt.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás kiegészítése érdekében megjegyezték, hogy a II. r. alperes mosonmagyaróvári ingatlanának 1/2-ed illetőségének a házastársára történt átíratása a házastársi vagyonközösség megszüntetése keretében történt, házasságukat a M.-i Városi Bíróság a szerződés létrejöttét követően jogerősen felbontotta. A volt házastársak jelenleg is különváltan élnek.

Az elsőfokú bíróságnak a II-III. és IV. r. alperesek által az I. r. alperesben végrehajtott törzstőke emeléssel összefüggésben kifejtett álláspontját tévesnek tartotta. A törzstőke emelést megelőzően ugyanis a II. r. alperes 20 900 000 Ft névértékű üzletrésszel rendelkezett az I. r. alperesi társaságban, amely a törzstőke egészéhez viszonyítva 99,6 %-os részesedést biztosított.

Nem vitatta, hogy a törzstőke emelést követően ez a részesedési arány 4,2 %-ra csökkent, ettől függetlenül azonban fenntartotta azt az álláspontját, hogy a törzstőke emelés nem érintette a II. r. alperes társasági részesedésének a mértékét. Ez a törzstőke emelést követően is 20 900 000 Ft névértékű maradt.

Az elsőfokú bíróság tehát tévesen jutott arra az álláspontra, hogy a törzstőke emelés megváltoztatta volna a II. r. alperes részesedési mértékét. A törzstőke emelés következtében tehát a II. r. alperes nem sértette meg a 2009. február 3. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozatnak azt a biztosítéki jellegű kikötését, melyben vállalta, hogy ezt az üzletrészt nem idegeníti el, és azt nem is terheli meg. Nem változott az üzletrész forgalomképessége sem, és a felperes ugyanazon üzletrész, azaz a 20 900 000 Ft névértékű üzletrész vonatkozásában végrehajtást is kezdeményezhetett.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróságnak a 2007. és 2009. évi mérlegadatok alapján levont következtetése semmivel nem lett alátámasztva. A végrehajtási eljárásban megállapított becsértéket a II. r. alperes éppen annak érdekében kifogásolta, hogy az általa alacsonynak ítélt becsérték igazságügyi szakértői megállapítására kerüljön sor. Kifogása azonban nem vezetett eredményre.

Hangsúlyozta, hogy az üzletrész valós értékét nem a becsérték, illetve a kikiáltási ár, hanem annak a társaságnak az értéke határozza meg, amelyhez az üzletrész tartozik. A 2007., illetve 2009. közötti mérlegadatokban nem fedezhető fel olyan lényeges változás, amely a társaság értékét befolyásolná, ezért megalapozottan nem lehet azt állítani, hogy a változatlan nominál értékű üzletrész forgalmi értéke önmagában azért változott volna meg, mert a törzstőke egészéhez viszonyított aránya alacsonyabb lett.

Vitatta tehát az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, miszerint a törzstőke felemelése a kielégítés akár részben, akár egészben történő elvonását eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő rendelkezést abban az esetben sem tartotta megfelelőnek, ha egyébként helye lett volna a törzstőkére vonatkozó megállapodás fedezetelvonó jellegűnek történő minősítésének. Az ítélet ugyanis annak a tűrésére kötelezi az alpereseket, hogy a felperes, mint jogosult a II. r. alperes törzstőke emelés előtti mértékű üzletrészből nyerhet végrehajtás útján kielégítést keressen. A felperes jelenleg is a törzstőke emelés előtti mértékű üzletrészből nyerhet végrehajtás útján történő kielégítést, mivel a végrehajtás tárgya a II. r. alperes 20 900 000 Ft névértékű üzletrésze.

Sérrelmezte az elsőfokú bíróságnak a II-III. r. alperesek között 2009. május 22. napján a perbeli ...-i ingatlanok vonatkozásában létrejött adásvételi szerződéssel kapcsolatos megállapítását is.

Az elsőfokú bíróság előtt is ismert volt, hogy az adásvételi szerződés tárgyát képező ingatlanok különböző mértékű zálogjogokkal terheltek, azokon az I. r. alperes létesített szőlőültetvényt, és ebből kifolyólag az I. r. alperest 25 évi időtartamú bérleti jogviszony illette meg. Mindezek a körülmények az ingatlanok forgalomképességét és azok értékét jelentősen befolyásolták. Ezek az ingatlanok valós értékkel lényegében nem bírtak, és a jelzálogjogból fakadó igények kielégítési elsőbbségi joga miatt a felperes ténylegesen akkor sem juthatott volna kielégítéshez, ha az ingatlanok a II. r. alperes tulajdonában maradnak. Egy jogügylet fedezetelvonó jellegének a megállapításához szükséges annak bizonyítása is, hogy az átruházás célzata a fedezet elvonása volt, illetve, hogy a szerző fél rosszhiszemű volt, valamint, hogy a jogügylettel a fennálló követelés kielégítési alapját részben, vagy egészben ténylegesen elvonták.

A perbeli esetben a szerző fél rosszhiszeműsége nem igazolható, mivel önmagában az a tény, hogy a III. r. alperes tudott a felperesnek a II. r. alperessel szembeni követelése fennállásáról, nem elégséges a rosszhiszeműség megállapításához. A III.r. alperes ugyanis ténylegesen megfizette a II. r. alperesnek a vételárat, annak összege meghaladta az ingatlanok valós forgalmi értékét. Mivel a bejegyzett jelzálogjogokkal biztosított követelések meghaladták az ingatlanok forgalmi értékét, ezért egy, a felperes által kezdeményezendő végrehajtási eljárás nem vezethetett volna sikerre, tehát a fedezetelvonás sem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság a II. r. alperesnek a VI. r. alperesben meglévő 80 %-os üzletrésze III. r. alperesre történő átruházását is fedezetelvonónak minősítette. E szerződéssel összefüggésben is hangsúlyozta, hogy a III. r. alperes nem volt rosszhiszemű, az átruházott üzletrész vagyoni értékkel nem bírt, mivel a Kft. semmilyen vagyonnal nem rendelkezett. Ezen feltételek hiányában pedig az üzletrész átruházási szerződés fedezetelvonó jellegét nem lehet megállapítani.

Az V. r. alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a keresetnek vele szembeni elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Értelmezhetetlennek találta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, miszerint abból a tényből, hogy az V. r. alperes korábban tulajdonosa volt az I. r. alperes egyik üzletrészenek, de az ítélet meghozatalakor már közel két éve nem tagja a Kft-nek, mit köteles túrni. Álláspontja szerint az V. r. alperes kötelezésének semmi jogi alapja nem volt. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletéből az sem derül ki, az V. r. alperesnek mit kellene tennie.

Hivatkozott arra, hogy a törzstőke emelés nem érintette a 2009. február 3. napján készített vételi jogot alapító szerződésben írt üzletrészt. Az ott meghatározott üzletrész (20 900 000 Ft névértékű) jelenleg is megvan, a II. r. alperes jelenlegi üzletrészenek a mértéke azonos a törzstőke emelés előtti üzletrész mértékével, azt a felperes végrehajtás útján értékesíthette volna.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem ad választ arra a kérdésre sem, hogy miként hajtható végre az ítélet, mit jelent ilyen esetben a megállapított hatálytalanság, illetve mit köteles túrni a törzstőke felemelés kapcsán a jelenlegi tulajdonos.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a törzstőke felemelés következtében az üzletrész mértéke nem csökkent, az változatlan maradt.

Álláspontja szerint közgazdaságilag sem állja meg helyét az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, miszerint a 2009. évi mérlegadatok szerint a II. r. alperes 4,3 %-os üzletrésze már csak 30 000 000 Ft összegre nyújt fedezetet. Ezzel szemben a mérlegadatok alapján az állapítható meg, hogy a 22 900 000 Ft-os üzletrész értéke 2009-re nőtt, mivel 2007. évben nagyobb volt a cég tartozása, mint a vagyona.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság sommásan intézte el az V. r. alperes védekezését, holott a pernek fontos momentuma az, hogy a II. r. alperes és a felperes fedezeti vételi jogot kötöttek ki. A felperes már régen élhetett volna kielégítési jogával, és elvihette volna az üzletrészt a per megindítása helyett.

Teljesen megalapozatlannak tartotta az elsőfokú bíróságnak a perköltségre vonatkozó döntését. Különböző alperesekkel szemben, különböző kereseti kérelmet terjesztett elő a felperes, ezzel szemben az elsőfokú bíróság az általa vélelmezett pertárgyértékeket összeadta, és az alpereseket minden jogszabályi alapot nélkülöző módon egyetemlegesen marasztalta a felperes perköltségében.

Hangsúlyozta, hogy az V. r. alperesnek semmi köze nem volt a törzstőke emeléshez, ezért az ennek hatálytalansága kérdésében nem is volt peres fél. Ugyancsak nem volt peres fél az ingatlanokkal kapcsolatos szerződésekben, valamint a VI. r. alperesi Kft-ben lévő részesedéssel összefüggésben.

Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltség viseléséről szóló rendelkezésének a megváltoztatását.

A VIII. r. alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, a felperes keresetének vele szembeni elutasítását, valamint a felperesnek a perköltsége viselésére kötelezését kérte.

A fellebbezési határidő elmulasztásának kimentésére igazolási kérelmet is előterjesztett. E körben előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 2012. október 25. napján került kézbesítésre a VIII. r. alperes ügyvezetője, mint magánszemély részére. Az elsőfokú bíróság által megcímzett borítékon nem a VIII. r. alperesi gazdasági társaság neve szerepelt, hanem Sz.A. magánszemélyé, ez a címzési hiba okozhatta, hogy az átvett határozat csak később, a fellebbezési határidő lejártát követően került az alpereshez. Az elsőfokú bíróságnak ez a szabálytalansága álláspontja szerint alapot ad a VIII. r. alperes mulasztásának a kimentésére.

Az ítélet elleni érdemi fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletét értelmezhetetlennek és végrehajthatatlannak tartotta.

Hangsúlyozta, hogy a felperes vételi jogával érintett üzletrész mind a mai napig meg van, ezen üzletrész mértéke megegyezik a törzstőke emelés előtti üzletrésszel, ezért értelmezhetetlen az elsőfokú bíróság ítéletének az a rendelkezése, miszerint az alperesek túrni kötelesek azt, hogy a II. r. alperes tartozása a II. r. alperes törzstőke emelés előtti mértékű üzletrészből végrehajtást útján kielégítésre kerüljön. Ez ugyanis a bíróság ítélete nélkül is megtörténhetett volna.

A II. r. alperesnek a felperesi fedezetet biztosító üzletrésze változatlan maradt a törzstőke felemelés következtében is, ezért helytelenek az elsőfokú bíróságnak az üzletrész értéke változására vonatkozó okfejtései.

Hangsúlyozta, hogy a VIII. r. alperes az adásvétel tárgyát képező üzletrészt jóhiszeműen, a cégnyilvántartásban bízva szerezte meg.

Tévesnek és jogszabálysértőnek tartotta az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségviseléséről szóló rendelkezését. A VIII. r. alperes a per érdemét képező tőkeemelés kérdésében teljes mértékben „kívülálló fél”, így még abban az esetben is, ha a II-IV. r. alperesek fedezetelvonó törzstőke emelést hajtottak volna végre, a VIII.r. alperes kényszerű perbenállása nem alapozhatja meg a perköltség egyetemleges viselésére kötelező rendelkezést.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az indokolás részbeni hiányosságai ellenére is az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletének a helybenhagyását kérte, a perköltségviselésére vonatkozó rendelkezés kivételével.

A II-III. r. alperes fellebbezésével összefüggésben előadta, hogy a felperes soha nem állította azt, hogy a II. r. alperesnek a VI. r. alperesben lévő üzletrésze a felperesi követelés biztosítéka lett volna. A II. r. alperes mosonmagyaróvári ingatlana pedig nem volt a per tárgya.

Mivel az alperesek maguk sem vitatták, hogy a II. r. alperesnek a 20 900 000 Ft-os névértékű törzsbetéte 2007. évben 99,6 %-os részesedést biztosított, a törzstőke emelést követően azonban ez a részesedési arány 4,2 %-ra csökkent, ezért ebből a tényből álláspontja szerint logikusan az következik, hogy a törzstőke emelés jelentős mértékben érintette a II. r. alperes részesedésének a mértékét.

Az üzletrész, mint vagyoni érték elvont fogalom, és bár a II. r. alperes üzletrésze nominál értéken nem változott, a törzstőke egészéhez viszonyított aránya lényegesen alacsonyabb lett, ez azt is eredményezi, hogy gyakorlatilag elértéktelenedett.

Álláspontja szerint jelentőséget kell tulajdonítani annak a ténynek is, hogy olyan követelés apportálásával történt a törzstőke emelés, amely követelés jogosultja a felperesi opciós jog gyakorlása esetére elengedte volna a követelését. Az alperesek álláspontja akkor lenne helytálló, ha valódi, reális apporttal, vagy készpénz befizetéssel történt volna a törzstőke emelés.

Fenntartotta azt az álláspontját is, hogy a ...-i szőlőingatlanok tulajdonjogának átruházása a fedezetelvonás klasszikus példájának tekinthető, mint ahogyan a VI. r. alperesi Kft. 80 %-os üzletrészeének az átruházása is.

Önmagában az a tény, hogy a vételár ténylegesen megfizetésre került, cáfolja azt az alperesi hivatkozást, miszerint az ingatlanok teljesen értéktelenek voltak.

A II. r. alperes sikeres fedezetelvonásra irányuló tevékenységét jelzi azt, hogy vele szemben egyetlen végrehajtási eljárás nem vezetett eredményre, az A.K. Kft. felszámolási eljárásában sem térült meg még részben sem a felperes követelése.

Az V. r. alperes fellebbezésével összefüggésben kifejtette, hogy a törzstőke emelésre vonatkozó megállapodás hatálytalanságának a megállapítása értelemszerűen kihat az V. r. alperesre is, mivel ő az üzletrészt a tartozáselismerő nyilatkozat keltét követően szerezte meg, illetőleg adta tovább.

Előadta, hogy a felperes éppen azért nem élt határidőn belül az opciós jogával, mert az opciós jog tárgyát képező üzletrész elértéktelenedett.

A VIII. r. alperes fellebbezésével összefüggésben fenntartotta a felperesi követelés fedezetéül szolgáló üzletrész értékének a megváltozásával kapcsolatos, korábban kifejtett álláspontját.

Az V. és VIII. r. alpereseknek az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott perköltségviselésével kapcsolatos rendelkezés elleni fellebbezését a felperes is megalapozottnak tartotta, és csatlakozó fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségviseléséről szóló rendelkezése ellen.

A felperes osztotta az V. és a VIII. r. alpereseknek azt az álláspontját, miszerint ők kizárólag a törzstőke emelés jogügyletben voltak érintettek, kényszerű perben állásuk nem alapozhatja meg a perköltség egyetemleges megfizetésére kötelezésüket. Kérte ezért az alperesek egyetemleges perköltség fizetésére való kötelezésének a mellőzését.

Az ítéletábrlának a Pp. 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a felperes nem kérte az ügyben tárgyalás tartását, a többi peres fél pedig nem nyilatkozott, ezért az ítéletábrla a Pp. 256/A. § (4) bekezdése szerint - utalva a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

Az ítéletábrla a II-III. r. alperesek fellebbezését csak részben találta megalapozottnak, az V., VIII. r. alperesek fellebbezését, valamint a felperes csatlakozó fellebbezését pedig megalapozottnak találta.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálása alapjául szolgáló tényállást a kellő mélységben feltárta, abból azonban részben téves jogi következtetéseket vont le.

A felperes keresetében kérte a II-III-IV. r. alperesek által 2009. július 21. napján meghozott, az I. r. alperesi Kft. törzstőkéjének a felemeléséről szóló megállapodás felperessel szembeni hatálytalanságának a megállapítását arra hivatkozva, hogy az fedezetelvonó a II. r. alperes 2009. február 3. napján kelt készfízető kezességvállaló és vételi jogot biztosító nyilatkozatára figyelemmel.

A Legfelsőbb Bíróság a fedezetelvonó szerződések egyes jogalkalmazási kérdéseiről szóló 1/2011. (VI.15.) PK véleménye 2.) pontjában a Ptk. 203. § (1) bekezdésében szabályozott fedezetelvonó szerződés tartalmát határozza meg. Eszerint a harmadik személy (jogosult) kielégítési alapjának elvonása jellemzően a kötelezett vagyonába tartozó dolog tulajdonjogának átruházásával valósul meg, de megvalósulhat a kötelezettet illető követelés, illetve forgalomképes vagyoni értékű jog átruházásával is, vagy azáltal, hogy a kötelezett tulajdonában álló vagyontárgyat a fedezetelvonás szándékával megterhelik.

A felperes keresetével támadott „Megállapodás” valójában az I. r. alperesi Kft. 2009. július 21. napján megtartott taggyűlésén meghozott 1-3. számú taggyűlési határozataival megvalósult törzstőke felemelés volt. Az I. r. alperesi Kft. tagjai a társaság törzstőkéjének külső vagyoni hozzájárulással történő felemeléséről döntöttek 2009. július 21. napján. A taggyűlési határozattal összefüggésben fogalmilag kizárt a fedezetelvonó jelleg megállapítása.

Azon túl, hogy ez ellen a taggyűlési határozat ellen a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45. § (1)-(5) bekezdései szerinti speciális jogorvoslattal, a taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránti per tagok általi megindításával lehet élni, és arra (mint a több pólusú, a társaság tagjainak belső jogviszonyát érintő megállapodásra) közvetlenül nem alkalmazhatóak a Ptk-nak a szerződések megtámadására vonatkozó rendelkezései, a taggyűlési határozat tartalma alapján sem ad alapot annak a megállapítására, hogy az a kötelezett - a jelen esetben a II.r. alperes - vagyonába tartozó

dolog, forgalomképes vagyonértékű jog (az üzletrész) átruházását, vagy megterhelését jelentette volna.

Nem vitásan az I. r. alperes törzstőkéjének felemelése folytán a II. r. alperesnek az I.r. alperesben meglévő üzletrészének a jegyzett tőkén belüli hányada lecsökkent, és a IV. r. alperes által az apportként szolgáltatott követelés fejében megszerzett üzletrész értéke utóbb, a további adásvételi szerződésekben meghatározott vételár ismeretében lényegesen lecsökkent a törzstőke emelés idején a II-III. r. alperesek által elfogadott értékhez képest. Ez az értékcsökkenés azonban - még ha a II-III. és a IV. r. alperesek magatartására vezethető is vissza - nem jelentheti a törzstőke emelésről szóló taggyűlési határozat felperessel szembeni fedezetelvonó jellegének a megállapítását, és ennek folytán annak a kimondását, hogy az a felperessel szemben hatálytalan.

A II-III. r. alperesek a fellebbezésükben megalapozottan hivatkoztak arra, hogy a II.r. alperesnek az I. r. alperesben lévő 20 900 000 Ft névértékű üzletrésze a törzstőke felemelését követően is megmaradt, a taggyűlési határozat nem sértette a II. r. alperes által 2009. február 3. napján vállalt kötelezettségeket. Az üzletrész forgalmi értékének a változása pedig nem adhat alapot az ezt kiváltó taggyűlési határozat felperessel szembeni hatálytalanságának a megállapítására.

A II-III. r. alperesek alaptalanul sérelmezték az elsőfokú bíróság ítéletének a II-III. r. alperesek között 2009. május 22. napján a perbeli ...-i ingatlanok vonatkozásában létrejött adásvételi szerződések felperessel szembeni hatálytalanságát megállapító rendelkezését.

A II. r. alperes 2009. február 3. napján, mint magánszemély is készfizető kezességet vállalt az A.K. Kft. által elismert, a felperessel szemben fennálló, összesen 222 933 031 Ft összegű tartozás 2009. április 30. napjáig történő megfizetéséért.

A II. r. alperes a felperesnek az A.K. Kft-vel szembeni tartozása esedékessé válását követően értékesítette a III. r. alperes részére a perbeli 14 db ...-i ingatlant, azaz olyan időpontban, amikor már megnyílt a II. r. alperes készfizető kezességvállalási kötelezettsége.

A Legfelsőbb Bíróság már hivatkozott 1/2011. (VI.15.) PK véleményének 4.) pontjában írtak vizsgálata is az elsőfokú bíróság helyes döntését támasztják alá.

A II. r. alperes 2009. február 3. napján olyan nagy összegű követelés megfizetéséért vállalt készfizető kezességet, amelyet a kezességvállalásakor meglévő, a tényállásban feltárt teljes vagyona sem fedezett volna, így a II. r. alperes tulajdonában álló termőföld ingatlanok elidegenítése mindenképpen a felperesi követelés fedezetének az elvonását jelentette.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2011. (VI.15.) PK véleményének 5.) pontja szerint rosszhiszeműnek tekintendő az ellenérték fejében szerző fél általában akkor, ha a szerződéskötéskor tudott, vagy tudnia kellett a kötelezettet terhelő követelésről, és arról, hogy a szerződéssel a jogosult kielégítési alapját elvonják.

A III. r. alperes, mint a felperes egyenes adósának, az A.K. Kft-nek az ügyvezetője tudomással bírt a II. r. alperes által ezen kötelezettség megfizetése érdekében a felperes felé vállalt készfizető kezességről, és arról is, hogy ezek, a II. r. alperes tulajdonában álló ingatlanok a felperes követelésének kielégítési alapját képeznék. Önmagában ezen körülmények ismerete megalapozza a III. r. alperes, mint szerződést kötő fél rosszhiszeműségét, és ebben a vonatkozásban irreleváns az, hogy az ingatlanokat jelzálogjog terhelte, hogy azokon az I. r. alperesnek hosszútávú bérleti jogviszonya állt

fent, illetve, hogy a III. r. alperes által kifizetett vételár mennyiben felelt meg az ingatlanok valós forgalmi értékének.

Azáltal, hogy az ingatlanok az adásvételi szerződések folytán kikerültek a II. r. alperes vagyonából, és a jövőben már nem képezhették a felperesnek a II. r. alperessel szembeni, a III. r. alperes által is ismert követelése kielégítési alapját, a fedezetelvonás megvalósult, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg ezen ingatlan adásvételi szerződések felperessel szembeni hatálytalanságát a Ptk. 203. § (1) bekezdése alapján.

Az ítélet tábla azonban az elsőfokú bíróságnak e megállapítása jogkövetkezményeit tartalmazó ítéleti rendelkezését a Legfelsőbb Bíróság 1/2011. (VI.15.) PK vélemény 6.) pontjának megfelelően akként módosította, hogy mellőzte a II. r. alperes kötelezését annak tűrésére, hogy a felperesnek a II. r. alperessel szembeni követelése ezen ingatlanokból végrehajtás útján kielégítésre kerüljön, mivel ezeknek az ingatlanoknak a tulajdonosa a III. r. alperes.

A felperes keresetében kérte a II-III. r. alperesek között 2009. május 18. napján létrejött, a II. r. alperesnek a VI. r. alperesben lévő 400 000 Ft névértékű üzletrésze átruházására kötött adásvételi szerződés felperessel szembeni hatálytalanságának a megállapítását is.

A II-III. r. alperesek az elsőfokú eljárásban és a fellebbezésükben is arra hivatkozva kérték a felperes ezen kereseti kérelmének az elutasítását, hogy a II. r. alperesnek a VI. r. alperesben lévő üzletrésze tényleges vagyoni értékkel nem rendelkezett, mivel a Kft-nek nem volt vagyona, ezért az üzletrész adásvételi szerződést nem lehet fedezetelvonónak tekinteni.

Hivatkoztak arra is, hogy a VI. r. alperest a II-III. r. alperesek a 2009. február 3. napján kelt tartozáselismernő nyilatkozat aláírását követően alapították, ezért az nem képezheti a felperesi követelés biztosítékát.

Az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság e kereseti kérelem tárgyában hozott döntését, miszerint a II-III. r. alperesek között 2009. május 18. napján létrejött, a II. r. alperesnek a VI. r. alperesben lévő üzletrészeire vonatkozó adásvételi szerződés fedezetelvonó, mert ezzel a felperesnek a II. r. alperessel, mint készfizető kezessel szemben fennálló követelése kielégítési alapját vonták el.

A VI. r. alperest a II-III. r. alperesek a 2009. április 7. napján kelt szerződéssel alapították, a VI. r. alperes 2009. április 9. napján lett bejegyezve a cégjegyzékbe.

A II. r. alperesnek a felperessel szembeni készfizető kezesi helytállási kötelezettsége 2009. április 30. napján nyílt meg, mivel a Ptk. 272. § (1) bekezdése szerint a 2009. február 3. napján kelt készfizető kezességvállaló szerződéssel arra vállalt kötelezettséget a II. r. alperes, hogy ha az A.K. Kft. a felperessel szembeni kötelezettségét 2009. április 30. napjáig nem teljesíti, akkor maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni. A kezesi felelősségvállalás azt jelenti, hogy a kezes teljes vagyona is fedezetül szolgál a jogosult részére, azaz a 2009. április 7-én alapított VI. r. alperesben lévő üzletrész is. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy az a szabály, miszerint a kezes felelőssége utóbb nem válhat terhesebbé azt jelenti, hogy nem nőhet, viszont a kezes időközben szerzett vagyona is fedezetül szolgál az eredetileg vállalt kötelezettség megfizetésének.

A III. r. alperes a II. r. alperessel, mint készfizető kezessel szemben fennálló felperesi követelésről tudott. Annak ellenére, hogy a II-III. r. alperesek között nem állapítható meg a Ptk. 203. § (2) bekezdésében meghatározott összefonódás, de a perben érintett cégek egymással, valamint a II-III. r. alpereseknek ezen cégekkel fennálló tulajdonosi, vezető tisztségviselői kapcsolata, a perbeli szerződések láncolata mindenképpen alapot ad a III. r.

alperesnek, mint a kötelezettel (a II. r. alperessel) szerződő fél rosszhiszeműségének a megállapítására.

Az ítéltábla mindezen indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta, a felperesnek a II-III-IV. r. alpereseknek az I. r. alperes törzstőke emelésére vonatkozó 2009. július 21-ei megállapodása a felperes irányában való hatálytalanságának megállapítására irányuló keresetét elutasítja, és erre tekintettel mellőzi az I-V. r., valamint a VIII. r. alperesek tűrésre kötelezését.

Az elsőfokú bíróságnak a II-III. r. alperesek között 2009. május 22. napján létrejött ingatlan adásvételi szerződések hatálytalanságának megállapítására irányuló kereseti kérelme tekintetében az elsőfokú bíróság döntését érdemben helyt adva csupán mellőzi a II. r. alperes tűrésre kötelezését, míg a felperesnek a II-III. r. alperesek között a II. r. alperesnek az A.H. Kft-ben lévő 80 %-os üzletrésze átruházása tárgyában 2009. május 18. napján létrejött szerződés felperessel szembeni hatálytalanságának megállapítására irányuló kereseti kérelme tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét a döntés érdemét tekintve helybenhagyja, és csupán mellőzi a II-VI. r. alperesek tűrésre kötelezését.

Az ítéltábla megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségviseléséről szóló rendelkezését támadó V., VIII. r. alperesi fellebbezést, illetve a felperes csatlakozó fellebbezését.

Az elsőfokú bíróságnak a felperes egyes, egymástól elkülönülő kereseti kérelmeivel összefüggésben egyenként kellett volna a pertárgyérték figyelembevételével megállapítani a perköltség összegét, és a kérelemmel érintett peres feleket kellett volna csupán annak megfizetésére köteleznie. Ezért az ítéltábla mellőzi az elsőfokú bíróság ítéletéből az I-II-III-IV-V-VI. és VIII. r. alperesek egyetemleges kötelezését 4 083 890 Ft elsőfokú perköltség megfizetésére, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperes törzstőke emelésével kapcsolatos kereseti kérelmével összefüggésben az I-II-III-IV-V. r. alpereseknek személyenként 1 000 000 Ft + áfa = 1 270 000 Ft ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget.

A perköltség összegének a megállapítása során az ítéltábla figyelemmel volt arra, hogy az I-IV. r. alperesek képviselőjét ugyanaz a jogi képviselő látta el, az V. r. alperes jogi képviselője viszont a perben megtartott tárgyalásokon többször nem jelent meg, és így a jogi képviselők kifejtett munkája figyelembevételével a perköltség összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b.) pontja, a (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján, mérlegeléssel állapította meg.

Az ezen kereseti kérelemmel érintett VIII. r. alperes az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot nem tett, ezért részére az ítéltábla nem állapított meg elsőfokú perköltséget.

A felperesnek a II-III. r. alperes között létrejött ingatlan adásvételi, illetve üzletrész átruházási szerződése hatálytalanságának megállapítására irányuló kereseti kérelmével összefüggésben a II-III. r. alperesek peresztesnek minősültek, ezért őket, mint szerződő feleket egyetemlegesen kötelezte az ítéltábla a felperes javára a felperes által megjelölt pertárgyérték figyelembevételével 900 000 Ft + áfa = 1 143 000 Ft elsőfokú perköltség 15 napon belüli megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a tűrésre kötelező rendelkezésekből mellőzni rendelte a „ennek, valamint” kitélt.

A II-III. r. alperesek a másodfokú eljárásban részben, a felperesnek az I. r. alperes törzstőke emelésével kapcsolatos kereseti kérelmét illetően lettek pernyertesek. A pernyertességükkel érintett pertárgyérték figyelembevételével az ítélőtábla mérlegeléssel úgy döntött, hogy a II-III. r. alperesek, valamint a felperes pervesztessége-pernyertessége megközelítőleg egyenlő arányú, ezért megállapította, hogy a másodfokú eljárással felmerült költségeiket a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint maguk viselik.

Az V. és VIII. r. alperesek fellebbezése eredményes volt, a felperesi kereset velük szemben elutasításra került, ezért a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az ítélőtábla kötelezte, hogy fizessen meg 15 napon belül az V. és VIII. r. alpereseknek személyenként 365 500 Ft másodfokú perköltséget, amely tartalmazza az V. és VIII. r. alperesek jogi képviselőjének a mérlegeléssel 250 000 Ft + áfa = 317 500 Ft összegben megállapított ügyvédi munkadíját, valamint az V. és VIII. r. alperesek által a fellebbezésen lerótt 48 000 Ft fellebbezési illetéket.

Debrecen, 2014. január hó 13. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Görög Attila sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó